

til Nanny. Han vidste, at de to Søstre elskede hinanden omtrent som Hund og Kat, og at Jakobe ikke var den mindst krigeriske af dem, omend Nanny maaske nok var den uforsonligste.

Proprietær Nørrehave var imidlertid bleven ved at snakke til ham, og det gik op for Per, at det var Mandens Hensigt at faa ham til at udtale sig om Gaarsdagens Begivenhed for at komme under Vejr med, hvad for nye Planer han nu havde med Hensyn til sin Sags Fremme. For ikke at røbe, at han endnu ikke havde nogen, blev Per stadig mere ordknap og forbeholden, hvilket dog kun forøgede Jydens Nysgerrighed og gjorde ham yderligere opsat paa at komme til Forstaaelse med ham.

Endelig trak han sig dog bort. Men i det samme nærmede en anden Herre sig sidelæns henne fra Gruppen omkring Jakobe. Det var Aron Israel. Den lille, frygtsomme og kejtede Videnskabsmand med den naive Beundring for alt, hvad han ikke forstod sig paa, ganske særlig for al praktisk Virksomhed, havde allerede en Stund kreset omkring Per for at afvente et Øjeblik, da han kunde komme til at hilse paa ham uden at træde andre i Vejen. Da han nu havde faaet fat i hans Haand, vilde han til Gengæld ikke slippe den, men blev ved at trykke den med Varme mellem begge sine.

»— — Og maa jeg saa benytte Lejligheden,